

Sygn. akt III AUa 1502/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 sierpnia 2014 r.

Sąd Apelacyjny w Katowicach III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSA Marek Żurecki (spr.)
Sędziowie	SSA Marek Procek SSA Wojciech Bzibziak
Protokolant	Agnieszka Turczyńska

Przy udziale –

po rozpoznaniu w dniu 14 sierpnia 2014r. w Katowicach

sprawy z odwołania B. P. (B. P.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

o wysokość emerytury

na skutek apelacji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

od wyroku Sądu Okręgowego - Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Gliwicach Ośrodka Zamiejscowego w Rybniku

z dnia 26 czerwca 2012r. sygn. akt IX U 387/12

1. **oddala apelację,**

2. **zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w R. na rzecz ubezpieczonego B. P. kwotę 120 zł (sto dwadzieścia złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.**

/-/ SSA M.Procek /-/ SSA M.Żurecki /-/ SSA W.Bzibziak

Sędzia Przewodniczący Sędzia

Sygn. akt III AUa 1502/14

UZASADNIENIE

Sąd Apelacyjny w Katowicach wyrokiem z dnia 6 czerwca 2013 roku na skutek apelacji organu rentowego zmienił zaskarżony wyrok Sądu Okręgowego w Gliwicach Ośrodka Zamiejscowego w Rybniku z dnia 26 czerwca 2012 roku i oddalił odwołanie B. P. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w R. z dnia 13 stycznia 2012

roku odmawiającej ubezpieczonemu zastosowania 24% kwoty bazowej obowiązującej w dacie powstania prawa do emerytury z tytułu osiągnięcia powszechnego wieku emerytalnego, albowiem Sąd podzielił stanowisko organu rentowego, że ubezpieczony w okresie po nabyciu uprawnień do poprzedniego świadczenia emerytalnego od dnia 1.03.2009 roku nie podlegał ubezpieczeniu przez co najmniej 30 miesięcy, dlatego nie może skutecznie ubiegać się o zastosowanie przepisu art.53 ust.4 ustawy z dnia 17.12.1998 roku o emeryturach i rentach.

Sąd Najwyższy wyrokiem z dnia 27.05.2014 roku sygn. I UK 413/13 wskutek skargi kasacyjnej ubezpieczonego uchylił zaskarżony wyrok Sądu Apelacyjnego z dnia 6.06.2013 roku i sprawę przekazał temu Sądowi do ponownego rozpoznania.

W uzasadnieniu wyroku Sąd Najwyższy wskazał, że zarówno zasada określona w art.53 ust.3 ustawy o emeryturach i rentach jak wyjątek od niej objęty ust.4 tego przepisu dotyczy obliczania tzw. części socjalnej emerytury (art.53 ust.1 pkt 1 ustawy) po emeryturze.

Zatem skoro w omawianym przepisie chodzi o zaktualizowanie kwoty bazowej to pod uwagę może być brany okres (podlegania przez co najmniej 30 miesięcy ubezpieczeniu społecznemu lub ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym) przypadający po ustaleniu kwoty bazowej adekwatnej do obliczenia poprzedniej emerytury liczony od daty decyzji przyznającej prawo do uprzedniej emerytury do daty przyznania następnej emerytury.

Sąd przy tym zauważył, że ustawodawca nie zastrzegł, że wskazany okres podlegania ubezpieczeniom należy odnosić wyłącznie do poprzedniej emerytury w chronologicznym ujęciu oraz że ten sam okres wykorzystany już raz do obliczenia emerytury „po emeryturze” nie może ponownie służyć do obliczenia części socjalnej od nowej kwoty bazowej każdej następnej emerytury, wystarczy aby tylko raz okres ten przypadł po nabyciu prawa do emerytury aby każda kolejna emerytura (np. druga, trzecia) mogła być obliczana z wykorzystaniem nowej kwoty bazowej pod warunkiem, że ubezpieczony wskazuje podstawę wymiaru pierwotnej emerytury.

Nawiązując do powyższych rozważań Sąd Najwyższy podał, że w podstawie faktycznej wyroku Sądu Apelacyjnego brak było ustalenia, czy ubezpieczony we wniosku wskazał podstawę konkretnej emerytury czy też wniosek był na tyle niedookreślony,

że wymagał wezwania przez organ rentowy do jego sprecyzowania, albowiem każda emerytura „po emeryturze”, obliczona w myśl art.21 ust.2 pkt 1 ustawy o emeryturach

i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych może zostać następnie przeliczona na podstawie art.110 czy 111 tej ustawy. Wtedy jej podstawa wymiaru nie będzie podstawą wymiaru pierwotnego świadczenia. Jeśliby taka właśnie emerytura (przeliczona) została wskazana do obliczenia nowej emerytury, to punktem odniesienia nie byłaby emerytura pierwotna (jej podstawa wymiaru), ale emerytura „przeliczona”.

Sąd Apelacyjny ponownie rozpoznając sprawę oddalił apelację organu rentowego.

Z ustaleń Sądu Okręgowego wynika, że ubezpieczonemu przyznano czterokrotnie prawo do emerytury. Pierwsza to emerytura górnicza od 15 września 1984 roku, przysługująca bez względu na wiek (decyzja z dnia 19 marca 1985 roku), przyznana na podstawie art.10 ustawy z dnia 1 lutego 1983 roku o zaopatrzeniu emerytalnym górników i ich rodzin (jednolity tekst: Dz.U. z 1995r. Nr 30, poz.154 ze zm.). Druga to również emerytura górnicza, przyznana na podstawie art.34 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych - od 1 maja 2006 roku (decyzja z dnia 7 lipca 2006r.), trzecia zaś to emerytura na podstawie art.32 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (z tytułu pracy w szczególnych warunkach) - od 1 marca 2009 roku (decyzja z dnia 6 kwietnia 2009r.). Podstawę prawną ostatniej emerytury stanowił art.27 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (emerytura powszechna) i przyznano ją od 1 grudnia 2011 roku (decyzja z dnia 13 stycznia 2012r.).

Z akt rentowych wynika ponadto, że przyznana ubezpieczonemu od dnia 1.05.2006 roku górnicza emerytura o symbolu (...) została ustalona od podstawy wymiaru wcześniejszej emerytury oraz z zastosowaniem do obliczenia części socjalnej 24% aktualnej wówczas kwoty bazowej (decyzja k.216 akt rentowych).

Wysokość trzeciej z kolei emerytury, przyznanej ubezpieczonemu od dnia 1.03.2009 roku, została ustalono od tej samej podstawy wymiaru co poprzednio jednak bez aktualizacji kwoty bazowej w części socjalnej świadczenia, które oznaczono symbolem (...) (decyzja k.371 akt rent.).

Przechodząc do treści wniosku ubezpieczonego z dnia 12.12.2011 roku o przyznanie prawa do emerytury w powszechnym wieku emerytalnym należy zaznaczyć, że wnioskodawca wnosząc o przyznanie tego świadczenia wskazał by jego wysokość została ustalona od podstawy wymiaru wcześniej przyznanej emerytury (+ 24% kwoty bazowej) z zaznaczeniem w części III pkt 3 wniosku, że wnioskodawca pobiera emeryturę o symbolu (...) (k.392 akt rent.).

Mając na uwadze powyższe ustalenia dotyczące sposobu ukształtowania wysokości emerytury ubezpieczonego przyznanej mu od 1.05.2006 roku (o symbolu (...)) oraz zważywszy na treść wniosku ubezpieczonego z grudnia 2011 roku o przyznanie kolejnego świadczenia emerytalnego, z którego wynikała wola ustalenia wysokości tej emerytury od podstawy wymiaru emerytury przyznanej od 1.05.2006 roku a także kierując się zaprezentowaną przez Sąd Najwyższy w niniejszej sprawie wykładnią przepisu art.53 ust.3 i 4 ustawy o emeryturach i rentach i wskazaniem odnośnie sposobu liczenia 30 miesięcznego okresu, o którym mowa w art.53 ust.4 ustawy Sąd Apelacyjny uznał, że w przypadku ubezpieczonego zaistniały w dacie nabycia przyznania prawa do emerytury z art.27 ustawy warunki dla zastosowania korzyści w postaci uwzględnienia 24% aktualnej kwoty bazowej, skoro ubezpieczony w okresie między 1.05.2006 roku do 1.12.2011 roku wykazał dalsze 33 miesiące podlegania ubezpieczeniu emerytalnemu i rentowym.

W związku z tym należało zaaprobować zaskarżone apelacją rozstrzygnięcie Sądu Okręgowego.

/-/ SSA M.Procek /-/ SSA M.Żurecki /-/ SSA W.Bzibziak

Sędzia Przewodniczący Sędzia

JM